

Lễ tang Ong Chúa

An Hoang Trung Tuong 2008-09-03 22:23

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

Ong Chúa chỉ là một con ong. Kiểu mẹ gì cũng chỉ là một con ong. Dù vĩ đại và tối cao, nó vườn phải ăn ngủ đái ỉa và cuối cùng, chết nghèo.

Ong Chúa là thủ lãnh của nửa Tổ ong bộ, loài ong chuyên bầu cửt lừa hút phân thay vì đậu hoa rừng mút mật.

Bởi một số bất đồng hoang đường, nửa Tổ còn lại của Ong Chúa điều thuộc về nó, mà thuộc một kẻ khác, vốn là anh em nó, cũng dòng ong chúa như nó, dừng lại mang tên Ong Lợn. Các binh sĩ không nên bắn khoăn nhế. Chúng ta đang cùng nhấn quan với Ong Chúa, vậy sự kiện kêu đồng bào mình là Con Lợn không nhất thiết bỉ ổi.

Công nghiệp của Ong Chúa, theo nhờ Ong Thơ, một thi hào ong, là Như Bể Rộng Như Vực Sâu, mệnh mang không bờ bến, Trung Tướng sẽ viết tham luận lúc khác nhế. Đại khái công nghiệp ý mệnh mang tới độ trung ương Tổ, tức Ong Quan, chỉ đạo quần chúng Tổ, tức Ong Dân, tôn vinh Ong Chúa thành Cô Già Ong Tộc Thủ Lãnh Muôn Đời Không Bầu Giờ Chết Nghèo.

Vậy mà Ong Chúa lăn ra chết nghèo đúng lúc Ong Dân nửa Tổ của nó dốc lực quyết chiếm nửa Tổ Ong Lợn để đưa Toàn Tổ, tức Tổ Thống Nhất, tiến nhanh tiến mạnh tiến vững chắc lên Tổ Thiên Đàng Ong Hội Chủ Nghĩa.

Thật đau xót khôn cùng.

Ong Quan quyết định trình diễn Tổ Tang bảy ngày tiễn biệt Cô về đất. Điều hành Tổ Tang sẽ là Ban Lâm Thời gồm chín trăm sáu mươi Ong Quan Ủy Viên hạng trùn. À quên chưa diễn tấu, rằng Cô là hô hiệu

Ông Chúa buộc Ông Dân gọi mình. Theo các văn bản lưu giữ tại văn khố Tổ, Bảy Ngày Tổ Tang là ý chí của toàn Ông. Các binh sĩ đừng dè bủ, ông mà. Ông Quan, tức trung ương, luôn suy nghĩ hộ Ông Dân, tức quần chúng, vì chiếu theo triết học duy vật thì quần chúng biết cái đéo gì chọc ngoáy chính sự.

Lễ tang Cô, tức Ông Chúa, được kể là vô tiền khoáng hậu, ngàn năm bất lập, mãi mãi khắc ghi.

Tuyên bộ Ông Dân, hiểu là bọn ông ở phần nửa Tổ của Ông Chúa phân biệt với Ông Lợn ở nửa kia, được phát dưng chiếc tem tang trên đen dưới đỏ để dính lên ngực trái, nơi quả tim đập phòm phộp dưng nhịp yêu kính Cô vô vãn.

Bài hát tang đau đớn Cô Kính Yêu Oi Quê Tổ Ông Cô Sống Đời Đời bí mật sáng tác bởi Ông Nhạc, một nhạc hào ông, hai tháng trước lúc Cô lìa trần, được cấp tốc dạy cho Ông Lính Ông Thợ Ông Đực Ông Cái Ông Già Ông Non bởi vạ rưởi nhạc gia ông nghiệp dư. Bài hát này sẽ được toàn ca, theo nghị định của Ban Lâm Thời, tại cùng lúc tám ngàn điểm truy điệu công cộng và được khuyến khích nhóm ca tại tất cả các điểm truy điệu cá nhân khác, liền trong bảy ngày, mỗi ngày bảy lần.

Cũng theo nghị định của Ban Lâm Thời, việc cười cợt của Ông Dân bị cấm tiệt suốt dưng ngày Tổ Tang, và được khuyến khích duy trì nửa năm sau nữa. Các động thái nhăn răng, reo mắt, nhếch mồm, chun mũi, vụn vụn, đều bị coi là cười cợt vô nhân tính nhằm hạ thấp Cô, bị kiểm điểm ghi Lý Lịch, cùng dưng đòn phạt chưa lường, tỷ như tước Sổ Gạo, xóa Hộ Khẩu, khai trừ Đoàn.

Đúng giờ Phóng Tang, Quan Tổng Phụ Trách đọc điều văn trước hai trăm ngàn Ông Dân và Ông Khách, truyền thanh trực tiếp tới 14 tổ ông bằng hữu, phóng thích tình yêu thủ lãnh ông quốc tế. Khi Quan Tổng vừa dứt câu Vĩnh Biệt Cô Chúng Ta Thề Blah Blah Blah, dàn nhạc đồng nhà binh rú vang điệu Ai Khúc sồn da gà, thì không đợi nhắc, các

hạng Ong Dân đổ vật xuống than khóc theo một cách bi thương chưa từng. Cõi phin nhẽ.

Không một đứa ong ngoan nầu có thể khóc cha mình nuốt nà như thế. Hãy xem hàng vạn Ong Cái tự đâm bích bích vào chỏm vú rồi khóc quặn bụng như thể các cô bị moi dạ con qua lỗ rún. Hãy xem các đồng chí Ong Lính khóc phòi rớt rãi. Hãy xem các bạn Ong Non khóc tuột khăn quàng. Hãy xem các cụ Ong Già khóc sụn gối vạn hồng. Cả nửa quốc gia thổn thức.

Chúng, bọn ong ý, hoàn toàn thực lòng. Không hòng sủng nầu bắt buộc. Không công văn nầu răn đe. Không xả luận nầu khuyến cáo. Tự thân việc khóc Cô là một nhu cầu chính đáng của toàn Ong, văn kiện của Ong Quan đã xác nhận vậy. Cõi phin nhẽ.

Vậy Cô, Ong Chúa ý, đã sống chiến đấu lao động và học tập ra sao, tới nỗi sự chết nghèo của Cô đã xà xẻo tinh thần Ong Dân một khúc khổng lồ? Các binh sĩ hãy tìm đọc nhẽ, bài Vang Danh Ong Chúa.

(@2008)

COMMENTS